

29.6.2017

עלון יחינם

גליון 275

שלוש ארבע... וחמישי!

אוף, כמה חם!

אפשר להדליק מזגן, לשמוט את הסנדלים או הכפכפים, להתרווח על הספה, אולי אפילו על הרצפה, להתלונן על החום, (כי זה הרי חלק מהכיף של הקיץ), למזוג משהו קר ולהתמכר לקריאת העלון.

אין לנו טיפים בשבילכם, איך לעבור את הקיץ בקלות וגם לא הבטחות שיעבור מהר ובכיף. אנחנו רק מזכירים לכם כמה התגעגעתם אליו בימי החורף הקרים, כשהגשם ירד וישבתם סגורים בבית, בחמסינים הראשונים, טרם פתיחת הבריכה וכשרק התחלתם לחלום ולתכנן את

החופשה בחו"ל.

אז הנה הוא כאן, הקיץ. עם הסכנות של הנחשים והשריפות, עם הזיעה הנוזלת במורד הגב והחום המכה על הראש, אבל כדרכו, הוא זהוב ותכול ומלא הבטחות ואפשרויות! אז תחבשו כובע, תרכיבו משקפי שמש, שימו בגד ים, קרם הגנה והרבה מים בסל ותעשו חיים! כי עוד רגע כבר לא יהיה כאן קיץ...

קריאה מהנה, רוג' כהן

תוכן העניינים

דיווחים שוטפים משולחנותיהם של גולן רוזנברג, רון פוקס וחיים גנים - עמ' 9-3

בית חינוך אופק חוגג 20 שנה. וכמקובל, חגיגות הן זמן לגאווה, של רחלה יוקטן, המנהלת בעבר ולנוסטלגיה, של יונה רוזנקיאר, חניך בעבר - עמ' 10

עייפה קצת ובלא מעט סיפוק, מסכמת אושרה את ימי ריכוז ועדת תרבות ומבטיחה שהיא לא הולכת לשום מקום ועוד נפגוש בה בעשייה ציבורית, כי היא לא יכולה אחרת - עמ' 12

מרגע שהחלה לרוץ, היא לא עוצרת, מקצרת טווחי מהירויות, קמה מנפילות, לא מתביישת להתחרות (בעיקר עם עצמה) ונהנית מכל רגע. ריקי רוזנברג, מרתוניסטית - עמ' 15

יאיר ארגמן בן 90, לא מסכם, אלא כותב 'קורות חיים', בעקבות ויסלבה שימבורסקה, מנקודת מבטו, בחרוזים כדרכו - עמ' 18

שנים רבות לא ידעה יעל גרף מה עלה בגורל אחותה הקטנה. הנסיונות למצוא אותה לא עלו יפה, עד.. הפייסבוק (איך לא). המפגש המרגש וההיאחזות בקשר המחודש - עמ' 20

עלון יחיעם • יוני 2017

כתיבה ועריכה:

רותי כהן | 052-3750050
rutcohen@ywchiam.org.il

עיצוב:

סוזן רז | 050-5602549
suzannoam@gmail.com

הדפסה:

בי-דיגיטל
בני: 050-3166690
b_digi@netvision.net.il

לעולם בעקבות השמש
אהוד מנור

יום חמים	יום קסמים
יום תמים	הלכנו עם השמש
בערוב יום זהוב,	לילה טוב היה לנו ליל
אמש	בוקר קם
מול הים	מול הים
אי משם	אי משם
נכנס היום בשער	בחלון עץ אלון
ווילון ניצתו באור השחר	כך, כך, כך, כך
לעולם בעקבות השמש	לעולם בעקבות האור
לעולם בעקבות האור	לעולם בעקבות האור
השמש את יומי	השמש את יומי
רושמת	רושמת
וליבי ציפור	וליבי ציפור

אגודה קהילתית - סיכום רבעון א'

באסיפה פתוחה לסיכום רבעון א' של האגודה הקהילתית יחיעם ושל הוועד המקומי, הוצגו הנתונים עד כאן, כולל מגמות להמשך וכן כיצד רואה הוועד את התהליך המלא של חינוך וקהילה להמשך השנה.

במהלך חודש אוגוסט נקיים אסיפה פתוחה גם לסיכום החציון ונוכל להראות כיצד אנו נערכים לסוף שנת התקציב ואילו מגמות אנחנו בוחרים לקדם ולטפל לקראת תקציב 2018.

לאחר סיכום החציון נבצע עידכון לתקציב, בהתאם למגמות שיוחלטו בוועד האגודה ובכך נביא לביטוי את ההתייעלות ונוכל לקדם נושאים שלעיתים אינם מקבלים ביטוי מלא בשנת העבודה השוטפת.

ועד האגודה פועל רבות ליצירת התייעלות וקו מחשבה שונה, תוך המשך מתן שירות מלא לעקרונות שעליהם החלטנו ומאידך קידום נושאים שונים שלא קיבלו ביטוי מיטבי בחלוקת התקציב.

שנת 2018 תהייה שנת מבחן לחלוקת התקציב ולקידום הנושאים השונים באופן משמעותי ואחר.

חנייה על מדרכות ובמקומות מסכנים

נמשכת תופעת חניית מכוניות במקומות שמסכנים את הולכי הרגל, בעיקר הילדים ומפריעה לתנועה ברחוב. ביחד עם השוטר הקהילתי הפועל ביחיעם וכחלק ממדיניות היישוב, אנו פועלים לטפל בנושא.

לצערנו, למרות כל הנסיונות לטפל בתופעה בדרכי נועם, אין ממש התחשבות ושיתוף פעולה של חלק מהציבור. אנו נמשיך לפעול בכל הדרכים העומדות לרשותנו. אנו חוזרים ומבקשים בטוב, אנא, גלו אחריות ומחויבות!

דרכי תשלום לקיבוץ / אגודה

על מנת להקל על תושבים / חברי אגודה קהילתית שלא מספיקים להגיע להנהלת חשבונות, ניתן לבצע תשלום על ידי העברה בנקאית לפי הפירוט הבא:

קיבוץ יחיעם-חקלאות יחיעם

שכ"ד, כל-בו, אגרת ביוב ועוד -

בנק הפועלים 12 | מס חשבון 32848 - קיבוץ יחיעם

חוגי רכיבה - הבנק הבינלאומי הראשון 31 | מס חשבון

161888 - קיבוץ יחיעם

חינוך / מיסי אגודה - בנק הפועלים 12 | מס חשבון 4968

מתיישיבי יחיעם אגודה קהילתית

מים - הבנק הבינלאומי הראשון 31 | מס חשבון 315338

פעילות ועדות והתנדבות

הוועדות באגודה הקהילתית פועלות ומתקדמות, אולם נראה לעיתים כי אותם אנשים נמצאים תמיד בעשייה מתמשכת. בכדי ליצור משהו אחר, שונה ובעיקר כזה שמשקף את כל התחומים, אנו קוראים לכל מי שחשובה לו

הקהילה להתנדב ולהצטרף לוועדות השונות. ניתן לפנות למרים במינהלה ופשוט להתנדב בכדי להשפיע.

הוועדות שעדיין ממתונות לאיוש אנשים ולריענון:

• חינוך • תרבות / מועדון לחבר • ספורט • בטיחות

• קליטה • ביקורת- בבחירה בקלפי • קבלה, צמיחה דמו

גרפית • ביטחון • איכות הסביבה, תברואה • ועד אגודה-

בבחירה בקלפי • גמלאים • צח"י

ועדת קליטה- כנס נקלטים ראשון

ועדת קליטה שפועלת מזה שלושה חודשים הוציאה לדרך את כנס הנקלטים הראשון.

הוועדה נפגשה עם המשפחות שעתידות להגיע במהלך

השנה הבאה ליחיעם, העניקה להן שי צנוע והזמינה אותן

לחגוג איתנו את חג השבועות. ועדת קליטה תמשיך לקיים

קשר רציף עם המשפחות לקראת הגעתן הצפויה במהלך

חודשים מרץ - יוני 2018.

הוועדה יצאה בקריאה לאירוח משפחות נקלטות, במטרה

לקדם את פניהן ולסייע להן במה שניתן, לנחיתה רכה. אין

הכוונה להפוך את האירוח לליווי ומחויבות של חודשים,

אלא על פי ראות עינה של המשפחה המארחת.

משפחות המעוניינות להיות חלק מתהליך זה, מוזמנות

לפנות לאליקא או מרים.

תודה לאורי וובר ורינה גל, שתרמו להצלחת הכנס.

ועדת איכות הסביבה

ועדת איכות הסביבה פועלת במרץ רב. בימים אלה הוגשה

בקשה לאיגוד ערים לאיכות הסביבה גליל מערבי, להקמת

גן אקולוגי (גן איתן) שבו תתקיים פעילות משולבת של כלל

האוכלוסייה. הכוונה היא לשמר את הקיים לשקם את

בריכת הצפרדעים, לשתול צמחי ארץ ישראל ועוד.

כמובן שהתוכנית תהייה שנתית ותתפרסם לאורך כל השנה

הנוכחית וגם מעבר לזה. הפעילות והתוכן יבנו בהתאם

לתקציב ולסיוע שנקבל מהגופים השונים.

אנו ממשיכים ומבקשים מכל הציבור להפריד פסולת

כנדרש, לשמור על הניקיון בפינות המיחזור ופחי האשפה

ולוודא שלא משליכים אשפה בפינות הגזם ועוד.

להזכירכם, לכל סוג פסולת יש מענה ויעד לפינוי והכל

בידיים שלנו.

כמיטב המסורת במועצה, תגיע בסוף החודש לקו הסיום

תחרות שנתית של היישוב היפה והמפריד במטה אשר.

בשנה שעברה עלינו לבית הגמר, שכלל חמישה ישובים

(לצערנו לא זכינו במקום הראשון). השנה, בזכות

המתנדבים שפועלים בתחום ובזכות העשייה הרבה במהלך

השנה האחרונה, אנו מקווים להמשיך להוביל ולהתקדם

עוד שלב אחד בטבלה ולקצור את המקום הראשון.

תודה לוועדת איכות הסביבה על יוזמה מבורכת ועל עשייה

מבורכת, לא רק בטיפול בקיים כי אם גם במה שניתן ליצור

ביחיעם.

ועדת ביטחון

גניבות בקיבוץ.

לצערנו הפשע אינו פוסח גם עלינו. לאחרונה היתה גניבה משמעותית במפעל, נפרצה כספת ונגנב בשר גולמי בכמויות גדולות. אין ספק כי החוליה שפעלה ביחיעם הינה חולייה מקצועית, שתכננה את הפעילות תוך גילוי נקודות התורפה (ואין מושלמות בנושא אבטחה ושמירה) ובכך הצליחה לבצע את זממה.

מצב הפריצות והגניבות באזור מחייב חשיבה שונה, פעילות שונה ומעל הכל גילוי עירנות מתמדת לכל המתרחש בחצר הקיבוץ.

בנוסף, בשבועות האחרונים היו מספר גניבות / היעלמות של ציוד ברחבי הקיבוץ, כמו אופניים, ציור שנלקח מפתח הספרייה / ארכיון ועוד.

יתכן כי חלק ממעשים אלה נובע משיעמום של בני נוער, מעשה קונדס כזה או אחר. אנו לא נגלה סובלנות בנושאים אלה ונפעל בכל הדרכים שעומדות לרשותנו בכדי למגר את התופעות הללו.

אנא מכם, דברו, עשו ותפעלו מול ילדיכם כל שנחוץ, בכדי לשמור על הנעשה ברחבי הקיבוץ.

במסגרת תחרות של "המקלט והמיגון במרחב האזרחי בישראל יפה" לשנת 2016, מטעם המועצה לישראל יפה ופיקוד העורף, זכינו ב- 5 כוכבי יופי. תודה לכל העוסקים במלאכה. כל שנותר הוא להמשיך לשמור על המקלטים באיכות ויופי ולהמשיך להשתפר.

צח"י (צוות חרום יישובי)

התחלנו בהכשרה של צח"י (צוות חרום יישובי). הלוואי ולא נידרש, אבל עדיף להיות מוכנים מאשר לאלתר בזמן חירום או משבר. מי שרואה עצמו מוכן ויכול לתרום מזמנו ויכולתו מוזמן להצטרף. תודה לכל מי שתרם לתהליך ההכשרה.

ועדת ספורט

איתי צור שריכז את הוועדה מזה שנים רבות ביקש לסיים את התנדבותו כאחראי על הוועדה (הוא בהחלט יסייע ויעזור בכל תחום העשייה השוטפת). לשמחתנו ממש לאחרונה התבררנו שנדב שושן קיבל על עצמו להחליף את איתי בריכוז הוועדה. ברכות לנדב ואיחולי הצלחה! לא קיימנו את מרוץ יחיעם במועדו כפי שהיה בשנים האחרונות, אולם נמשיך במסורת ונמצא מועד לקיימו לאחר חודשי הקיץ.

בנוסף נמשיך לפעול ולקדם כל יוזמה לפעילות ולמסורת בתחום.

נוי וראשית הקיץ

הסתיימה השתילה בערוגות ובמקומות המיועדים בשכונת הסלע. מאחר שהקמת מערך נוי אורכת זמן, את הפירות נראה רק בהמשך. תהליך השתילה לווה בלא מעט קשיים ולמרבה הצער גם בהתנהגות פרועה ועקירה של שתילים על ידי נערים/ ילדים.

אני מבקש להודות לנוי יחיעם / געתון שפעלו נמרצות לסיים את שלב השתילה במהרה, כך שנראה תוצאות כבר בסתיו הקרוב.

סוכמה תכולת העובדה של גיזום ועבודות נוספות. כרגע נערכים לביצוע העבודות בשטח שיחלו במהלך חודש יולי.

העבודה תתבצע בכמה שלבים, עוד קצת סבלנות וגם נושא זה יטופל במלואו ולמרות שלא אפשרי לתת מענה לנושא הזוחלים, בהחלט ייתן מראה טוב ויפה יותר.

בשאר האזורים אנו פועלים נמרצות בכדי לשפר את המראה הכללי. הסתיימה שתילה והסדרה של מערכת ההשקיה בבית העלמין. כרגע פועלים לטיפול וסידור מערכות השקיה נוספות.

מתבצע ריסוס בכדי למזער את כמות העשבייה.

זה הזמן להזכיר לכולם שמה שלא נשמור עליו, פשוט לא יהיה. לכן אנא, שימו לב לא לדרך על השתילים, שימרו על הניקיון סביב והודיעו בזמן על כל מפגע.

הקיץ והחופש הגדול

הקיץ כבר הגיע ואנו רואים את אותותיו בכל פינה. חלק מהצמחייה והעשבים יבשים וטומנים בתוכם לא מעט "הפתעות" והילדים כבר משוטטים ברחבי הקיבוץ. אנו מבקשים להתריע על הסכנות שהקיץ מביא עימו.

• רמשים, חזירים, שועלים, דורבנים, נחשים ועוד. בתקופה זו בעלי החיים מחפשים מים ועולים מהוואדי למקורות המים בקיבוץ. בעלי החיים הללו כבר אינם ממש מפחדים מבני האדם ועלולים להיות מסוכנים כאשר הם מרגישים מאוימים (גם אם אין הדבר כך).

• נחשים "שהתעוררו" משנת החורף, יוצאים לחפש מזון ונמצאים בכל מקום. יש להימנע מלהפוך אבנים, ואסור לנסות לתפוס את הנחשים. בזמנים אלה כמות הארס של הנחשים גדולה ומסוכנת.

• תנועת כלי רכב בחצר. עם היציאה לחופשת הקיץ גדל בהרבה מספר הילדים ואורחי טבע בחצר. על כולנו לנהוג מעט יותר בסבלנות ובזהירות, לציית לכללי הזהירות ולגלות עירנות מירבית.

רק ביחד נצליח לעבור את הקיץ בשלום ובבטחה.

תרבות

מרכז ריכוז תרבות - לאחר גמר הגשת המועמדות לתפקיד רכז התרבות ופגישה של המועמדים עם צוות המכרז, הוחלט לבחור ביוספה אדלר לתפקיד. מכוון שרכז התרבות הינו תפקיד בחצי משרה ויוספה חיפשה במקביל עבודה נוספת ואף יידעה על כך בעוד מועד, מצאה יוספה לשמחתנו עבודה מלאה והודיעה כי לא תוכל לקבל את התפקיד ולמלא אותו כנדרש. לאחר דיון נוסף בוועד האגודה הוחלט לצאת למכרז חדש בכדי לאתר אדם שיוכל לממש את התפקיד בצורה מיטבית ומלאה. כרגע נמשיך לקיים פעילויות תרבות בהתאם להתנדבות ובסיוע של כל מי שמוכן לפעול ולסייע להמשיך בפעילויות השונות.

חג השבועות

צוות החג שקם מתוך רצון לתרום ולפעול עשה עבודה מדהימה, נתן ביטוי נרחב לקהילה ולמערכת החינוך, הרים חג לתפארת, והראה לנו ששינוי הוא גם לטובה וצריך ונכון גם לחשוב אחרת. תודה רבה לכל העוסקים במלאכה שתרמו מזמנם ומרצם.

צוות גמלאים צעירים- גשר

בחודשים האחרונים החלה לעבוד ביחיעם וועדת גמלאים צעירים (האמת הם לא אוהבים את המיתוג והשם ולכן בחרו שם חדש - גשר) גשר מתוך הבנה שזה גשר וחיבור בין צעירים לוותיקים, חיבור בין ישן לחדש, חיבור בין כל רובדי האוכלוסייה ועוד.

בצוות חברים אריה בר, חגית בן חיים, נגה שביט ופרנצי, מטרת הצוות להביא לידי ביטוי ולהעצים שכבת גיל שע" סוקה הרבה בחיי היום יום שלה הן מבחינה אישית יזמות סיוע ועזרה לילדים בכל הקשור לנכדים ועוד.

כמובן שכל הפעילויות יהיו מתואמות מול ועדת תרבות וכחלק ממנה אולם הבנייה תיעשה ותוכווון לקהל היעד הזה אבל, כוונת הצוות והרצון הוא שכלל הפעילות תהיי כזו שתזמין את כל האוכלוסייה ביחיעם ובדיוק כמו השם שנבחר(גשר) לוועדה תחבר ותגשר בין כולם.

תודה מראש לצוות שלקח על עצמו אתגר משמעותי ומוכן לפעול למען הקהילה ביחיעם.

חינוך

הקמת בית הספר הצומח בבית העמק

צוות ההקמה בחר ברוב קולות באיתן שטיינפלד כגורם חיצוני לליווי תהליך הקמתו של בית הספר הצומח. הצוות התרשם כי מדובר באדם בעל כלים ויכולת להניע תהליכים רחבי היקף ומהמוניטין הרב שלו.

הוצגו אבני הדרך המרכזיות לראשית תהליך ההקמה:

א. הגדרת ייעוד וחזון בית ספרי.

ב. גיבוש והסכמות למתכונת השיתוף הקהילתי במתכונות של שולחנות עגולים.

ג. יצירת לוח זמנים לתהליך ההקמה.

בחירת המנהל/ת - המועצה תנסה לקדם את תהליך הבחירה לחודש 3.2018 ולהתאים את הבחירה ככל שניתן. הוצגה השאיפה כי למכרז יוגשו כמה שיותר מועמדים, על מנת שהבחירה תהיה מושכלת ולא כברירת מחדל.

לאחר בחירת המנהל יתבצעו שני תהליכים בו זמנית:

1. תכנון פדגוגי וכל המשתמע לגבי הצוות החינוכי ואקלים ב"הס.

2. פעילות קהילתית ו/או בין קהילתית - ליצירת שותפות לפתיחת ב"הס.

בנוסף, הוצגו אבני דרך להמשך התהליך לאחר תפעולו של ב"ה"ס, בדגש על חשיבות הצוות הפעיל ועל הנהגת בית הספר.

איתן הדגיש את חשיבות התמיכה היישובית בתהליך.

הוצעה האפשרות לתאם פגישה אישית של איתן עם נציגי כל יישוב, על מנת ללמוד מהם הצרכים והעדפות אנשי היישוב, על מנת להתאים כמה שניתן את תהליך הליווי לצרכים התוך יישוביים.

נקבע כי בחודשיים הקרובים, צוות ההקמה ייצא לביקור במגוון בתי ספר צומחים, במסגרת זו התקיים מפגש למידה בבית ספר דתי-חילוני צומח בבנימינה.

ביחיעם התקיימה פגישה פתוחה בהובלת סינטייה ומיכל לוי, בכדי לסמן הנושאים והחשובים לנו ובכך להתחיל לצקת תוכן לבית הספר טרם הקמתו.

אין ספק שמעורבות שלנו, גדולה ככל שתהייה, תשפיע על אופיו ופעילותו של בית הספר.

מיכל לוי וניסטייה מובילות ומייצגות את יחיעם ודואגות להשמיע את הקול

שלנו. מי שמעוניין להשפיע ולהיות חלק מהקמת בית הספר, אירוע שמתרחש אחת לדור וגם זה לא מובן מא- ליו, יותר ממוזמן לפנות אליהן.

חינוך גיל הרך

מערכת החינוך של הגיל הרך כבר נמצאת בישורת האח רונה לקראת השנה הבאה. החלו ההרשמות המוקדמות לחינוך הגיל הרך בכדי להתכונן כראוי הן מבחינת צוותים, והן מבחינת בתיים.

סוכמה מסגרת התקציב של מערכת החינוך ולאחר אישור מנהלת חינוך, יפורסמו המחירים לציבור. בתחילת יולי, כשיסתיים סופית שיבוץ הצוותים, יופץ המידע לציבור.

חינוך חברתי-קהילתי

ארבל, מנהלת החינוך חברתי קהילתי, מתחילה לייצב את המערכת. קלטנו עובדת נוספת למרכזון תמר ובכך הצוותים כרגע נותנים מענה מיטבי וכבר ניתן לראות את השינוי במרכזונים.

במהלך חודש מאי התקיימו ימים פתוחים לכל ילדי הקיבוץ שבהם יכלו הילדים להגיע לחוות את השינוי ודרך החוויה להצטרף לפעילות באופן קבוע. החופש הגדול כבר כאן התוכניות הופצו והצוותים מחכים לתחילתו של החופש.

לצערנו חלק מהילדים לא נרשמו לפעילות במרכזונים, נושא שכל פעם מחדש מעורר את השאלה לאן פנינו? אנו תקווה שבמקביל לייצוב המערכת ופעילות הקיץ, כולל שותפות מלאה של הציבור, השנה הבאה תהייה יותר מוצלחת ונוכל לתת מענה מיטבי לילדינו בקבוצות הגיל השונות.

עונת הרחצה 2017

עונת הרחצה נפתחה באופן רשמי.

גם השנה כפי שהיה בשנה שעברה, הבריכה מופעלת על ידי חברת "סער חי" וההסכם הינו כי הבריכה היא עבור חברי האגודה הקהילתית יחיעם. מנויים נמכרים על ידי יחיעם בלבד וכך גם כניסות חד פעמיות. בימי ראשון הבריכה פתוחה לציבור הרחב, כולל כניסות חד פעמיות. גם השנה יפעלו קייטנות בבקרים (בעיקר במהלך חודש יולי) וגם קבוצות דתיות של אורחי "טבע ביחיעם" בהפרדה לרחצה של בנים ובנות.

מידי שבוע יפורסמו שעות הפעילות של הבריכה. אנו מודעים לכך שעדיין התחושות לא ממש נוחות מהיקף הפעילות שהבריכה נדרשת להביא מבחוץ ולעיתים יש פגיעה בחברי האגודה, אולם כרגע כפי שכבר הוסבר גם השנה וגם בשנים עברו (עד שיסתיים החוזה) ובכדי שלא ניכנס לגרעון בסעיף הבריכה, אנו מחויבים לכך הן תקציבית והן כחלק מעמידה בהסכם הקיים. עם סיום עונת הרחצה הבאה, קיץ 2018, השנה האחרונה של החוזה הקיים, נידרש לחשב מסלול מחדש ולראות כיצד נכון לנו לפעול, תוך הבנה והסכם משולב בין כל הגופים השונים, אגש"ח שהבריכה היא בבעלותו, רצון החברים באגודה הקהילתית, "טבע ביחיעם" ועוד.

ולצד הפחות מרענן של הפעלת הבריכה.

לצערנו גם כאן אנו עדים לתופעות שאינן מקובלות ושלא נוכל לעבור עליהן לסדר היום.

נערים / נערות נכנסים לשטח הבריכה שלא בשעות הפעילות בניגוד מוחלט להנחיות. מעבר לעובדה שהם עוברים על החוק, זהו מצב מסוכן שעלול לפגוע בביטחונם.

ישנם חומרים שמוזרמים לבריכה שלא בשעות הרחצה ועלולים לגרום לפגיעה וכמובן הסכנה שברחצה ללא השגחת מציל.

בנוסף אנו עדים לתופעת הוונדליזם, לכלוך ועוד.

הורים, זו אחריות של כל אחד מכם!

אנו נפעל במקביל מול מפעיל הבריכה, כדי לעצור תופעה זו וכבר בימים האחרונים בוצעו סיורים ומעקב של השוטר הקהילתי. בנוסף המקום מצולם על פי חוק 24 שעות ביממה. ואם לא תהיה ברירה נערים אף ייקראו למתן עדות / תשאול על השגת גבול.

נאחל לכולנו עונת רחצה נעימה וקרירה ורק בסובלנות ושיתוף נצליח לקיימה כנדרש ולהפיק ממנה את מלוא ההנאה.

בנעורים תוכנית הקיץ נראית מאתגרת ואיכותית. נערכים במקביל הן לפעילות הפנימית, מול הקהילה ולפעילויות השונות של המועצה שאליהן אנו מצטרפים.

וועד האגודה ומערכת החינוך בסיוע כל הענפים בקיבוץ עושים מאמצים גדולים למצוא ולשבץ את הנערים והנערות לעבודה במהלך חודשי הקיץ כחלק מתוכנית כוללת, במטרה לשפר את איכות הזמן הפנוי ולטפל בתופעת השיעמום.

לא בטוח שנצליח לתת מענה לכולם וכמובן שנפעל ע"פ החוק (רק נער/ נערה מגיל 14 יכול לעבוד ובמגבלת שעות וכו') מערכת החינוך והאגודה הקהילתית תיתן

עדיפות לכאלה שלא עבדו בשנים עברו, ולילדים של חברים באגודה הקהילתית.

כאן נכנסים ההורים לתמונה. נער / נערה שישוּבץ ולא יעמוד בדרישות או לחילופין יהיו בעיות משמעת וכו', אנחנו לא ניקח אחריות עליו / עליה. זו אחריות שלכם, ההורים.

בתקווה שהחופש הגדול יהיה מאתגר, פורה, בטוח ומלא עניין לכל הילדים.

מגרשי ספורט וגני משחקים

בימים אלה הסתיימה בדיקה של מתקני הכושר ואנו ממתנינים לקבלת הדו"ח על מנת שנוכל להסדירם על פי התקן ולהבטיח את בטיחות המשתמשים.

מגרשי המשחקים, מגרש הכדורגל, מגרש הטניס ומגרש הכדורסל, הם בעלי אישורים מתאימים ונבדקו על ידי מכון התקנים. במגרש הטניס ומגרש הכדורסל הכל נמצא תקין ואילו במגרש הכדורגל נאלצנו להוציא את השערים שלא היו תקינים ואנו נמצאים בשלב רכישה של שערים תקינים. בנוסף ביצענו החלפה והסדרה של הגדר גם מבחינה בטיחותית וגם בכדי שנוכל לסגור את המגרש בעת טיפול וסידור.

לאחרונה ובעיקר בימי הקיץ, הגנים מלאים בילדים וטוב שכך. אנו מבקשים מכל הציבור לשמור על הניקיון בגנים ולשמור על תקינות המתקנים.

פניות חברים

אנו חברי ועד האגודה של יחיעם מזמינים את כל החברים שרוצים להעיר או להאיר את עינינו בכל תחום ועניין, במטרה לשפר את השירות לתושבים. ניתן לכתוב מייל למרים או גולן, לפנות אלינו במינהלה נפתח ערוץ מסודר בקהילנט בכדי לתת מענה ישיר לדיווח/ פניות/ בקשות (הודעה תצא בהתאם). חלק משיבות ועד האגודה יהיו פתוחות (לא כולם, תלוי בנושאים השונים) בפני מי שירצה לבוא להשפיע, להשמיע ולחוות דעה. אנו ניידע לפני ישיבות הוועד ונבקש ממי שירצה לקחת חלק, לתאם את הגעתו, בכדי שלא נגיע למצב של מספר גדול מידי (הלוואי) של משתתפים, על מנת שנוכל לקיים דיונים משמעותיים ואיכותיים. כולם מוזמנים. בנוסף אנו מזמינים את כולם להיכנס ולהיות חלק מהקהילנט שבו אנו דואגים לפרסם את כל המידע הקיים בנושאים השונים שנוגעים לכל הקהילה ומשפיעים על כולנו.

השכרת דירות/ יחידות דיור

כחלק מקהילה מתפתחת ועוד יותר מזה מתוך הבנה שאנחנו חייבים לשמור על עצמנו ככל שניתן, ישנם תקנונים ומחויבות של כל חברי האגודה הקהילתית לגבי מי שמצטרף אלינו.

- מי שבונה את ביתו ביחיעם עובר תהליך של וועדות קבלה ועוד.
- מי שמוכר את ביתו (מכל סיבה שהיא) - מחויב הקונה לעבור וועדת קבלה בהתאם לתקנון.
- מי שמשכיר את ביתו/ או יחידת דיור - מחויב השוכר לעבור תהליך מיון טרם ההגעה לקיבוץ והחתימה על החוזה. על מנת לא להגיע למצב בו בוצעה עסקה ללא שעבר השוכר / קונה את כל התהליכים כנדרש, מה שעלול להביא לביטול עסקאות, אנא פעלו על פי הכללים.

עידכון בנושא פרישה מהאגודה

ועד האגודה הקהילתית יחיעם ממשיך לפעול מול חברים שביקשו לפרוש מהאגודה הקהילתית יחיעם. מייצג אותנו בנושא משרד עו"ד שלמה כהן ואנו פועלים על פי הנחיותיהם. קיימנו פגישה של ועד האגודה הקהילתית עם נציגים מהמשפחות שפרשו (לבקשתם) בכדי לשמוע ולהשמיע וכל זאת כחלק מהידברות ותהליך שבו אנחנו נמצאים. בהמשך לסיכום שגם הופץ בדיווח השוטף, הוסכם כי כרגע, בשל ההמתנה להכרעת בג"צ וקבלת פסק דין בנושא, אין טעם להמשיך ולהוציא כספים מיותרים ואנו נשהה את ההליכים המשפטיים ועם זאת, נשמור כמובן לעצמנו את הזכות לפתוח בהליכים בכל נקודת זמן. בנוסף וללא קשר להשהיית ההליכים, אנו נמשיך לחייב את מי שאינו חבר

באגודה הקהילתית יחיעם בתשלומים הנובעים משימוש בשי-רותים בהתאם. יוזכר שלהחלטה שלא להיות חבר באגודה הקהילתית יחיעם ולא לשלם עבור השירותים שהאגודה מספקת יש משמעויות כגון: לא להגיע לאירועי תרבות של האגודה הקהילתית, לא ליהנות מבריכת השחייה בתשלום מופחת כמו חברי אגודה ועוד. לצערנו בתקופה האחרונה חלק מהחברים שפרשו מהאגודה ושאינם משלמים עבור השירותים וחובות נוספים, פועלים בניגוד לכללים אלה וממשיכים "ליהנות" מכל הטוב שאנו חברי האגודה הקהילתית יחיעם משלמים. ועד האגודה רואה זאת בחומרה ומנסה לטפל בכך בכל הדרכים האפשריות, תוך בחינה מעמיקה ומחשבה על כל צעד שאנו עושים, מתוך כבוד האדם. חשוב לנו לשקף ולשתף את הציבור בנושא, בכדי שכולנו יחד כקהילה, נכיר נדע ונשפיע על הנעשה אצלנו בקיבוץ.

מחצבות אשרת

המאבק במחצבת אשרת נמשך. אנחנו מצויים בהליך פוליטי ומשפטי די סיופי ובמקביל הצוות עוסק בגיוס חברי כנסת שיעזרו בעצירת התמ"א ובסיוע בוועדות השונות בהן נידון הנושא. במסגרת ההליך המשפטי בוחנים את התקדימים השונים בכדי שאם נגיע למצב של תביעה נהייה מוכנים ככל שניתן. ב - 15.6.17 ביקר ביחיעם מנכ"ל המשרד לאיכות הסביבה, יש"אל דנצינגר, יחד עם ראש המועצה ונציגי הפעילים במאבק, בכדי לאמוד מקרוב את ההשפעות והפגיעה הצפויה ולהביע את עמדתו לקראת הבאות. הליך גיוס הכספים נמצא בעיצומו ובקרוב יתקיים הפנינג גיוס כספים. הוחלט ועד ההנהלה של הקיבוץ (אגש"ח) החליט לתרום בשם החברים 25,000 ₪ והאגודה הקהילתית החליטה אף היא לתרום 10,000 ₪ לטובת המאבק ועל כך אנו מודים לשני הוועדים שרואים ומבינים את חשיבות העניין. כמובן שתרומה זו אינה מייתרת את התרומה הפרטנית של כל אחד ואחת מאיתנו.

יוזמות ופעילות בקהילה

פעילות גופנית ושיתוף הורים ילדים. קמה קבוצה של הורים וילדים לפעילות גופנית פעמיים בשבוע מתכ"נסים הילדים וההורים לפעילות משותפת והליכה סביב גדר המערכת. **כן ירבו יוזמות כאלו!**

צוות אסטרטגי

הצוות האסטרטגי עצר את פעילותו למשך כחודשיים. בתקופת עבודתו הראשונה הוקמה קרן ההגנה וחתמנו על כל המסמכים. עכשיו נמצא הנושא בהצגה בפני רשם האגודות, ע"י עו"ד גלעד אוברמן ממשרד שלמה כהן. המסמך מוצג לרשם האגודות, כי הוא כולל שינוי תקנונים, מה שדורש את אישור הרשם.

עו"ד עומר כהן, שליווה את התהליך, צריך לבוא שוב להסביר ולהדריך איך בדיוק יש להפעיל את הקרן, כך שלא ייפגע שום גוף אחר, כמו קרן עתיד יחיעם וכדומה. במקביל, במסגרת חידוש פעולת הצוות האסטרטגי, יתחיל לטפל עו"ד רותם ליכטנשטיין בנושא של סטטוסים בקיבוץ. בחדשים הקרובים ייבחן ויטופל נושא הסטטוסים, עד שלב קבלת החלטות.

מתן אפשרות לכל בן קיבוץ לגור ביחיעם. נושא נוסף בטיפולו שדל הצוות האסטרטגי הוא השוואת הזדמנויות לכל בני הקיבוץ.

על פי תמ"א 35 בקיבוץ יחיעם כ- 400 מגרשים לבתי אב. בעקבות פניות של חברים שאף אחד מבניהם עדיין לא החליט להקים את ביתו בקיבוץ, להבטיח עבור בניהם אפשרות כזו, מבקש הצוות האסטרטגי לתת הזדמנות שווה לכל הבנים ולכל המשפחות לרכוש מגרשים בקיבוץ, כלומר לשמור מספר מגרשים פנויים לצורך כך. הצוות יבדוק וינסח הצעת החלטה שתובא לשיחת קיבוץ.

מכירת בתים על ידי יורשים

בהתקופה האחרונה נמכרו מספר בתים של חברים על ידי יורשיהם, וזאת מבלי שעברו הקונים את התהליכים הנדרשים. בעקבות מקרים של קונים שלא התנהגו ותיפקדו בהתאם לתקנות ומוסכמות מקומיים, ניסח צמ"ד תקנון למכירת בתים, שהובא לדיון בשיחה ועבר בהצבעה בקלפי.

ענפי קהילה

נערך סיכום של פעילות כספית של ענפי השירות והקהילה בחודשים הראשונים של 2017. בעקבות התוצאות, שהראו שענפים מסוימים שגרעוניים מזה שנים רבות, ממשיכים לנהל פעילות גרעונית, הוחלט לבצע בחינה יותר מדוקדקת של הפעילות הכלכלית של הענפים ולפעול ביתר נחישות להקטנה ואף הפסקה מוחלטת של הגירעון.

יציאה לפנסיה

בעקבות דרישה של מספר חברים להשוות את גיל היציאה לפנסיה על פי המקובל בארץ, נשים בגיל 62, גברים בגיל 67, התקיימו דיונים בנושא והוא אמור להגיע לשיחת קיבוץ.

חקלאות

בנות

בחודשים האחרונים, עקב מחסור ביבול בנות בארץ, מכר הענף את תוצרתו במחירים מצויינים ולכן יש עלייה בהכנסות השנה לעומת השנה שעברה. במסגרת השקעות בענף, ניטעו כ- 60 דונם חדשים.

אבוקדו

יבולי הענף עדיין מושפעים כתוצאה מהקרות שהיו בשנה שעברה. המחירים הגבוהים בהם נמכר היבול יוצרים איזון. במסגרת השקעות, ניטעו 100 דונם חדשים.

לול

מול הקשיים הכלליים של הענף ברמה הארצית, הגודל של הלול מהווה יתרון עצום, שמאפשר לנו לנהל אותו ברווח, בשל תוצאות מקצועיות טובות מאד.

טבע

התוצאות טובות יותר מאשר בשנה שעברה. הקייטרינג עדיין לא מתרומם ולא מצליחים להביא מספיק אוכלים. בימים אלה מתקיימים דיונים לגבי עתיד הענף.

אזור תעשייה

חלה התקדמות במו"מ מול המועצה. אנו מנהלים את המו"מ במטרה לא רק לתת שטחים ולקבל בעבורם פיצוי, אלא להיות גם שותפים בניהול ובנכסים. לכשיבשיל הנושא, הוא יובא להכרעת השיחה.

אתר לפסולת מוצקה

במידה ובסיום הטיפול בנושא המים, יתקבלו מים שפירים ממקור אחר, תופסק הפעילות במאגר הקיים והוא ייסגר. אשכולות מעלות ומטה אשר, בשיתוף עם געתון ויחיעם, מעוניינים לנצל את השטח שיתפנה להקמת אתר לטיפול בפסולת מוצקה. לאחר פירוק וגריסה תועבר יתרת הפסולת למטמנה.

כמובן שהחלטה על כך תתקבל רק לאחר בדיקה מדוקדקת, של השפעות על איכות הסביבה ואיכות החיים. אלטרנטיבה נוספת, היא השכרת השטח בלבד.

מיסי מדינה

אנחנו מחכים לקבל את השומה של 2016, כדי לסיים את המו"מ מול רשויות המס ומשרדי הממשלה לגבי השינויים בהחלטות של מס הכנסה והביטוח הלאומי.

אנו מאחלים לכל ילדי יחיעם, למורים ולצוותי ההוראה לסטודנטים ולגמלאים הלומדים, חופשת קיץ מהנה ונעימה!

עשרים שנה לבית חינוך אופק

מאת: רחלה יוקטן - מנהלת בית חינוך אופק לשעבר,
בשנים עשר שנותיו הראשונות

בית חינוך אופק ציין עשרים שנה להיווסדו. על הדשא הגדול של כדור הרגל התקבצו אט אט חניכים וחניכות בוגרים משנים עברו. מתבונן מן הצד יכול היה לראות חיבוקים ונשיקות על כל צעד ושעל ושאלות בנוסח "מה נשמע", "מה מעשיך" וכו'. הגיעו גם מורים שעבדו באופק לאורך השנים והמפגש היה מרגש ומרתק. מחמם את הלב לדעת שבוגרינו הם צעירים מצליחים בתחומים שונים ומגוונים.

בהמשך התכנסנו בטריבונוט ולאחר ברכות, מפי ראש המועצה - יורם ישראלי, מנהל אופק - זיו שר ונציג הבוגרים - יונה רוזנקיאר, צפינו במופע שגם הוא נתן ביטוי לכשרונות המוסיקליים של תלמידים מן העבר ומן ההווה.

הסיפור של בית חינוך אופק

בשנת הלימודים תשנ"ה 1995 הגיעו שני המוסדות החינוכי כיים "נעמן" ו"אשרת" להכרה שהתחזית הדמוגרפית של שניהם מצביעה על ירידה מתמדת במספר החניכים, בני הקיבוצים השותפים, המיועדים להגיע למוסדות החינוך כיים. עובדה זו, תביא בהכרח לקיטון במספר החניכים, לקשיים חינוכיים, חברתיים וכמובן כלכליים. הרצון לשמור על בית ספר בעל אופי קיבוצי, שייתן מענה חינוכי חברתי ולימודי הולם לכל החניכים, הביא להחלטה להקים צוות היגוי משותף לבחינת הנושא. הצוות נפגש ועבד במשך מספר חודשים ולבסוף הוחלט על הקמת בית חינוך קיבוצי חדש שמשותף לשמונה קיבוצים. העקרון שהנחה את הצוות הוא שמירת הטוב הקיים

והערכים שעמדו בבסיס שני המוסדות, והתאמתם לשינויים המהירים שהתחוללו לא רק בתחומי החינוך אלא גם במעגלים הרחבים שמשפיעים על החינוך, בחברה הסובבת בכלל ובחברה הקיבוצית בפרט.

ב - 1 בספטמבר 1996, תשנ"ו, נפתחה שנת הלימודים הראשונה של בית חינוך אופק וההתרגשות היתה גדולה. הטקס התקיים באולם בעברון, שהיה מלא מפה לפה, כולל נכבדים ממשרד החינוך והמועצה ומכאן יצאנו לדרך. חשוב לציין שהחניכים והחניכות משני המוסדות

מצאו מהר מאד שפה משותפת וההסתגלות שלהם לשינוי היתה מהירה, מה שאי אפשר לומר על צוות המורים והמחנכים.

השינוי שנדרש בעיקר מהצוות של נעמן היה לא פשוט ורק עבודה מאומצת וזמן, הביאו לאיחוד המלא, כזה שהשמות "נעמן" ו"אשרת" כבר לא נשמעו בו.

בשנה הראשונה להיווסדו של בית החינוך המשכנו לעבוד באופן אינטנסיבי על כל הנושאים וההיבטים שנוגעים לע

בודת בית הספר. נבנתה תוכנית לימודים חדשה ותוכנית חברתית. הלינה בפנימייה, שאפיינה את המוסדות החינוכיים מיום היווסדם, הופסקה והוחלט שרק שכבת יא' תלון מספר לילות בבית החינוך, במטרה לאפשר להם להוביל את הפעילות החברתית. כמו כן נעשתה התאמת הניהול הכספי למשרד החינוך ולקיבוצים - כלומר, מעבר לניהול עצמאי מבחינה כלכלית, ללא תלות בתמיכת

ברכתו של יונה רוזנקיאר בשם הבוגרים

ערה טוב לכולם

בפעם האחרונה שעמדתי ליד המנהלת של המוסד (רחלה), זה נשאר לא טוב. זה היה אחרי שנבנו את "אורי" הטרקטור של חיותה וניסונו לטוב את שיא הנסיעה של "חרצפים", שהגיעו עד יאור בלילה אחד. מיותר לציין שבאלל אחד מהחברה (מושבניק כחובן) התבלבל וסמל סולר באיכל המים, לא עברנו אפילו את חצו...

מזחיק לי, ואני מניח שגם לכם, לעמוד פה אחרי כל כך הרבה שנים. מס-ביב, מתחת לכל על, ליד כל בניין, מסתתרים זיכרונות שכבר התחילו להיות קצת רחוקים. וזה, אני מוכרח להגיד, מוזר. אני זוכר שכהייתי קטן והמ-בוזרים היו מדברים ואומרים שמהו קרה לפני עשרים שנה זה היה נשאל לי בלתי נתפס. ופתאום אנחנו כאן. חלקנו גם עם ילדים (החלשים מבינינו כחובן) מסבירים להם איפה שיחקו כדורגל ואיפה גילינו לראשונה שבוחח שיער שחור ומקורצל בבית השחי (ולחלקנו אף קודם, במקומות אחרים).

אני בטוח שטרובנו, בטח אם באנו לכאן היום, רוב הזכרונות מעוררים נוסטלגיה, לכל הלונה פארק המטרופ הזו שהיה המוסד. המקום הכי חופשי בעולם. הכי מהיר, מזחיק, הזוי ומרעש. המקום בו יצרנו את הזיכרונות ואת כל מה שהופך אותנו לטוב ולרע, למי שאנחנו. והכי חשוב: המקום בו עוד היה לי מלא שיער והייתי מבוקש על ידי נערות בנות 16 (וזה היה חוקי. כי גם אני הייתי קטין כחובן).

במקום הזה גדלנו והפכנו לגדולים. חלקנו למבוגרים אחרים, חלקנו פחות. זה היה גם אחד המקומות שבהם אפשר היה לראות את השינוי שעבר על הקיבוצים. מפנימייה של הקיבוץ הישן לתיכון מודרני. מימי עבודה קבועים במערכת, לחלילה וחם, ואוי לפאדיחה, בשרות מלאה (עבדכם מודה שעד היום הוא מסקר באופן קבוע שאין לו בשרות מלאה בימאות). אהבתי ואני עדיין אוהב את המקום הזה מאוד. הוא היה טוב אלמי מאוד ואני מאחל לו שימשיך להיות טוב לנערים ונערות אחרים, וילווה אותם ויקנה להם זיכרונות (ולא רק על גדידת שיער מקורצל) שיהפכו לערכים של אנשים טובים או שמנסים להיות כחובן.

תודה ענקית ומיוחדת לזנות המורים והמורות, המחנכות והמחנכים והעובדים והעובדות. חיינכם אתנו בסבלנות מרשימה ביותר, במסירות ובעיקר בהרבה אהבה והצלחתם להוציא גם מהאהבה והמפורעים הכי גדולים בני אדם סבירים שיוצרים, אזניכם השומעות, להקראו.

שיהיה לך מלל טוב "אופק" יקר. תודה רבה מאוד. היית ענק!
נתראה בתקווה כולנו בעוד עשרים שנה, בריאים כמו ציטוט

הנושאים שטיפלנו בהם היו רבים, "הפכנו כל אבן" והיריעה תקצר מלתאר אותם. אלה היו שנים מרתקות ומאתגרות!

פרט אחד חשוב לציין, שאחת ההחלטות החשובות שקיבלנו עם הקמת בית חינוך אופק היתה לפתוח את שערי בית החינוך לתלמידים מבחוץ והקליטה הפכה ליעד מרכזי. הבנו שאיחוד המוסדות פותר את הבעיה של כמות התלמידים למספר שנים בלבד. באותן שנים עדיין לא היתה ולו הרחבה אחת בקרב שמונת הקיבוצים.

ההחלטה הזו, פתיחת השערים לתלמידים מבחוץ, היתה מן ההחלטות החשובות שקיבלנו, שכן היא הפכה את בית חינוך אופק לאחד מן המוסדות המבוקשים באזור וכך הדבר עד ימינו אלה.

היום לומדים בבית חינוך אופק 670 חניכים וחניכות.

צוותים, זה שם המשחק

אחרי שנים רבות של פעילות בוועדת תרבות, מתוכן שנה וחצי, כולל חג ה - 70, של ריכוז הוועדה, אושרה עייפה. היא פשוט רוצה לעצור רגע, לשבת לעבוד בשקט במשרד המפעל המשותף שלה ושל שי, לעשות יוגה, ריצה, לטפל בענייני המשפחה ולנוח

מה לנוח? איזה לנוח? מישהו ראה פעם את אושרה נחה? אז זהו, סביר להניח שזה יקח מעט מאד זמן והיא תחזור לפעול בפול טורבו. בינתיים היא מתפנה רגע לסכם ולנסות (מה שבלתי אפשרי) להגדיר תרבות בקיבוץ רב גילי ורב אוכלוסייתי

דרישת שלום מפעם

"בגדול", מנסה אושרה לשים את האצבע על הרגע בו הבינה כמה חסרה פה פעילות תרבותית, "אני אוהבת את העשייה המשותפת, את המפגשים החברתיים. בחג ה - 69 החלטנו להרים חג כמו פעם. כולל פינת שבוע (פעם פעם, כשעוד היינו הקיבוץ של הימים ההם, היה בכניסה לחדר האוכל ארון ויטרינה מיושן, שבו היו מעצבים מידי שבוע, בניצוחם של פיטו ז"ל ונורית עידו, פינת שבוע, מוקדשת לנושא מסוים. כל מי שבא בשער ריו של חדר האוכל לארוחת ערב שישי - אירוע קיבוצי בפני עצמו - היה עוצר בכניסה ומתעמק בפינת השבוע,

שוב עולים מהמטבח ריחות של פעם

שהיתה, כל שבוע מחדש פנינה יצירתית, שהכניסה אותנו אל אוירת השבת - ר.כ.), ארוחת שישי ושיחזור מופעים מפעם. כולם היססו ונרתעו בהתחלה", היא מעידה, "אני זוכרת שאורי ובר ורחלה, שעמדו אז בראש המערכת לא חשבו שניתן להעלות אירוע כזה, ואני אמרתי, בואו נחלום". וכשאושרה חולמת, קורים דברים.

"היה קושי עצום לארגן חברות לבשל ארוחת שבת, אבל כשהגיעו, היתה שם אווירה מדהימה. פתאם היתה תנועה של אנשים, עלו ריחות של פעם, זיכרונות של פעם. כיף. נורית עידו עשתה את פינת השבוע, פיטו הכין תערוכת

רגע של מנוחה

כרזות, יהודית רוזנברג אירגנה את הארוחה. כל כך הרבה חברים, כאלה שעוד פה וכאלה שכבר לא, נרתמו ועשו וזה היה מקסים, ממש כמו פעם. אני חושבת שאז הבנתי כמה זה חסר פה".

בחזרה לחג כמו אז

מתאים לכולם

הקושי המרכזי בפעילות התרבותית, הוא כמובן, מתן מענה הולם לרצונות ולצרכים של אוכלוסייה כל כך מגוונת. ואולי, כפי שהבינה אושרה עם הזמן, נכון גם לפצל ולהפריד. "שילוב תרבותי של כל קצות האוכלוסייה, אפשרי כמובן בחגים, מועדים וטקסים", אומרת אושרה, "וכאלה יש לנו כמה קבועים, כמו יום הזיכרון, יום השואה, חנוכה, פורים כמובן ועוד, שקביעותם וההשתתפות בהם מעידים שהם נכונים. מעבר לזה, בנסיון לערוך ערבים שהם מתאימים למגוון אוכלוסייה, תמיד באו מעט מאד אנשים. כמעט לא ניתן לחבר בין הצרכים של המגזרים השונים. בגדול אנשי ההרחבה צורכים את התרבות שלהם בעיקר בחוץ. יוצאים למופעים וסרטים, פוגשים חברים וכו', כמו שהיו רגילים תמיד. פה הם רוצים בעיקר פעילויות לילדים. אנשי הקיבוץ הוותיק, שרגילים מתמיד שהתרבות היא פה, בבית, כבר לא מחוברים לפעילויות שמותאמות בעיקר לילדים. ובין לבין יש את החברה הצעירים, רווקים, חיילים, גרעין צבר.

הולכים כל הדרך אל הבריאות

אז ניסינו. השנה למשל, עשינו שבוע בריאות, שכלל המון פעילויות שונות, שכמעט כל אחד היה יכול למצוא בהן מה מתאים לו.

עשינו במהלך השנה שבוע של משחק מחפשים את המטמון, שסחף המון אנשים ומאד חיבר למקום. אז נכון שהשתתפו מעט מידי ותיקים וחברי הקיבוץ הוותיק, אבל מי שהשתתף מאד נהנה. ויש דוגמאות נוספות.

אבל בסופו של עניין, "אומרת אושרה, אני חושבת שצריך להתאים את הפעילות לרצונות ולצרכים. אחד הדברים שאני משאירה אחרי, הוא שני צוותים 'מגזריים'.

הראשון, הקמת ועדת הגמל"צים, 'גשר', שקם בעקבות פנייה של אריה בר,

שביקש לקיים פעילויות

שמתאימות לגימלאים הצעירים.

הצוות כבר החל בפעילותו ואני ממש מקווה שהוא יתמיד

ויצליח ושנאנשים ייהנו מזה. צוות

נוסף, שנמצא בתהליכי הקמה, יהיה

אחראי על הפאב. פתיחה בערבים

קבועים, מופעים קטנים.

שני הצוותים האלה כבר נותנים מענה

לשני מגזרים. הוותיקים יותר נהנים

מפעילות קבועה

שמפעילה רינה גל.

אני מאמינה שהשיטה צריכה להיות

של צוותים קבועים כמו אלה.

למעלה: פורים למטה: הכנת קישוטים לחנוכה. חגים ששומרים על צביונם

בנוסף, פניתי לבני קיבוץ ואמרתי להם שכל אחד צריך

להוביל חג אחד בשנה. אני חושבת שהם צריכים לתת

דוגמה של רוח המקום. בינתיים שי ואיתמר לקחו על

עצמם להוביל את יום הזיכרון, שהמארגנים המיתור

לוגיים שלו, כומר ויוכבד את הטקס בערב ורחלי פפר

את הטקס בבית הקברות, פרשו אחרי שנים רבות, ואני

מקווה ומצפה שעוד בני ירימו את הכפפה. הקושי הכי

גדול הוא בגיוס אנשים, היא אומרת, "גם בארגון וגם

בהשתתפות. אנחנו מפרסמים כל פעילות בקהילה, נוט,

בווטסאפים בלוחות המודעות ובסוף אנשים לא מגיעים

ואומרים, לא ראיתי פרסום".

3 חודשים של שמחה

"גולת הכותרת של התפקיד היה כמובן חג ה - 70",

מספרת אושרה, "כרגיל קיבלנו החלטות והתחלנו בדקה ה - 90. תוך 3 חודשים עשינו גיוס מסיבי, של אנשים לכל התחומים. אני לא זוכרת כלום מערב החג" היא מודה כמו כלה ביום חופתה, "אבל התהליך זכור לי כחוויה בלתי רגילה. החזרות, העבודה המשותפת, שיתוף הפעולה עם זיו לבני, ההתגייסות של אנשים מכל קצות האוכ" לוסיה, שיתוף הפעולה שנוצר בין ותיקים, חדשים וילדים, ההתלהבות, הנכונות. אז נכון, הייתי צריכה להתקשר לאנשים להעיר אותם, או לתזכר אותם לחזרות, הסעתי אנשים לאולפן הקלטות, נסעתי לכל מיני מקומות להביא ציוד, הפעלתי את כל המשפחה וכו'. אבל הכל היה בכיף, 3 חודשים של שמחה.

וכמובן, הצלחת האירוע, התרוממות הנפש והש"מחה של האנשים".

שלום ולהתראות

אפשר להמשיך את השיחה עם אושרה עוד זמן רב, להיזכר באירועים שונים, לה"עלות שאלות, לחפש תובנות. אבל זמן לומר לאושרה תודה ענקית ולהיפרד.

"נהייתי מכל רגע",

מתכנסת אושרה לסיכום,

"למרות התובענות והקשיים ולמרות שזו משרה וחצי ולא חצי משרה. היקף התפקיד", היא מפרטת, "נהיה עצום, כי היום גם תחום תרבות הילדים, גם בחגים וגם מחוץ לח"גים, הוא בידי ועדת תרבות. זה מחייב המון שיתופי פעולה, עם המון גורמים. היום הכל מונח על כתפי רכז התרבות. היוזמה, ההובלה, הפרסום לקראת והפרסום אחרי. זה דורש השקעה עצומה של חשיבה, זמן ואנרגיה והרבה סיוע, גם מעשי, מהמשפחה. אבל כמו שאמרתי, נהייתי מאד. נהייתי מהמפגש עם האנשים. נהייתי לראות את המפגשים ושי"תופי הפעולה את ההכרזות שנוצרו תוך כדי. אני מאחלת המון הצלחה לצוותים שכבר קמו, לאלה שעוד יקומו וכ"מובן למי שייבחר לתפקיד. ואני מבקשת להודות מכל הלב לחברי ועדת תרבות, שישבו שעות ארוכות, חשבו, תיכננו,

סידרו מראש וחיסלו בתום כל פעילות ואירוע. אהרון צימר" מן, אריאלה וקרט, נגה חיות, אייל מאירוביץ', וע' - הלא היא ענת מוסי, שלא נחה לרגע, עד שהכל עמד דום! ואני פה", מסיימת אושרה בחיוך, "אני לא הולכת. אני לא יכולה לשבת בשקט לאורך זמן, ודאי עוד אמצא את עצמי בעשייה".

לרוץ רחוק

"ריצה היא צורת התנועה האהירה ביותר של בעלי רגליים. ההבדל בין ריצה להליכה הוא שבריצה יש נקודת זמן בה אף רגל אינה נוסעת בקרקע, בעוד שבהליכה נוסעת לפחות רגל אחת בקרקע בכל רגע נתון."

ריקי רוזנברג חזרה מריצת מרתון בריגה. זה לא המרתון הראשון שלה, אבל הפעם היא השתתחה מלוא קומתה על האספלט, קמה, נשאה רגליים והמשיכה, למרות החבלות והשרירים המוחים, עד קו הסיום. מאיפה הכוח? תשאלו. זהו, בדיוק מהרגעים האלה שבהם הרגליים לא נוגעות בקרקע ואת מתעופפת באוויר...

ההתחלה

בחודש הקרוב ימלאו לריקי 44 והיא בכלל לא מאלה שכבר כילדה ידעה שהיא תרוץ למרחקים ארוכים. "ספורט ופעילות גופנית תמיד אהבתי", היא מספרת, "לפני שנתיים אושרה וריקי נאמן אמרו לי שהן משתייכות

בראשית הדרך מתחילה לאסוף הישגים (ריקי באמצע)

ההתמכרות

מההתחלה, "מספרת ריקי, "היה לי חיבור חזק מאד לקבוצה, לפן החברתי. יש משהו בעולם הזה שמביא אליו אנשים מיוחדים. למרתון הראשון נכנסתי, כי ידעתי שהחברה שאיתם אני אתאמן אלה אנשים שאני אוהבת ורוצה להיות איתם. רוב האימונים לקראת מרתון הם בקבוצה. גם אם זה רק שניים או שלושה אנשים. מרתון זה אירוע חברתי". אבל, מסתבר, שלהתמכרות לריצה, יש עוד סיבה. "אמא שלי היתה ספורטאית חובבת בצעירותה. היא לא הגיעה למקצוענות כי אף אחד לא גילה אותה", מספרת ריקי, "היא נפטרה לפני 4 שנים. בריצה אני פשוט מתחברת אליה. אני מדברת איתה כל הריצה. אולי זו אחת הסיבות לריצה שלי."

המרתון

"יצאתי למרתון הראשון 5 חודשים אחרי שהצטרפתי לקבוצה, שזה מהר מאוד. יציאה למרתון היא תוצאה של תהליך", מפרטת ריקי, "זה דורש הרבה השקעה ומאמץ גדול. 4 פעמים בשבוע לקום בשעה 04:00 לפנות בוקר להתאמן. בסוף שבוע אימון גדול יותר, הכל בצורה מובנית, על פי תוכנית ותחת פיקוח. צריך מאד לרצות את זה וצריך קודם כל גיבוי בבית. אבל יש בזה משהו ממכר, מתוודה ריקי, "לדעת שאתה מסוגל, להוכיח לעצמך ולסביבה. היום גם החניכים שלי, גם הילדים שלי, גם חברים בעבודה, מתייחסים אלי אחרת. כאילו נוסף לי שם

למעלה".

האחריות

מלבד מירוצי המרתון ברחבי העולם, יש לריקי תפקיד נוסף - פייסרית. פייסר הוא אצן, שתפקידו לרוץ בקצב מסוים על מנת להראות לאצנים אחרים בתחרות את הקצב הנדרש מהם לזמן המטרה שלהם. הפייסרים רצים בריצות ארוכות ובינוניות ובעיקר במירוצי מרתון.

פייסרים בדרך כלל מתמנים על ידי מארגני תחרויות, והם מהווים חלק מהשירותים הניתנים לרצים. לפייסר ייבחר תמיד אצן מנוסה מאוד שזמן הריצה שלו מהיר בצורה משמעותית מהקצב אותו הוא נותן בתחרות. על מנת לבלוט

לעיני כל הרצים, הפייסר בדרך כלל לבוש בלבוש מיוחד, ולעיתים בבלונים מרחפים הקשורים לגופו, וזמן המטרה רשום על גופו או על הבלון בצורה בולטת.

"במרוצים של 10 קמ' בארץ, הייתי פייסרית - מכתיבת קצב. זה מדהים. את מובילה דבוקה של אנשים מכל הארץ, שסומכים עליך. אלה אנשים זרים, שאני לא מכירה. אחריות מטורפת.

אבל כשאנשים מסיימים את הריצה ואומרים לך, בזכותך השגתי את התוצאה ששמתי לעצמי, זה שווה הכל".

מרתון זה אירוע חברתי. הקבוצה

משפחה. שם תואר, מרתוניסטית. אבל מבחינתי, גם לא ביחס לסביבה, אלא ברמה האישית, זה נתן לי המון כלים להתמודדות. יש מצבים שקשה לי בעבודה או בכל עניין, אני אומרת לעצמי, קטן עלי עשיתי מרתון. אני יודעת איך להתגבר. במרתון בווינה, בקמ'ה - 37 בערך, זה יישמע אולי כמו קלישאה, הרגשתי ממש שהנפש מתנתקת מהגוף ואני מרחפת".

ההישגיות

הרצון העומד בבסיס מירוצי המרתון שאליהם יוצאים הרצים שוב ושוב, הוא לשפר תוצאות כל הזמן. "זה צורך שקשה לי להסביר", אומרת ריקי, "תמיד רציתי לעשות דברים טובים, עכשיו זה ממש רצון תמיד להשתפר, תמיד לשפר הישגים. תמיד הייתי הישגית. היום אני תחרותית. אפילו מול עצמי. אתה כאילו לא רוצה להישאר באותו מקום. לקח לי הרבה זמן להודות שאני תחרותית, כי להיות תחרותי זה לא תמיד יפה, לא תמיד מכבד. אבל בריצה זאת המהות. זה יותר ממותר, זה נדרש. וזה בעיקר מול עצמי. יש לי כוח סבל, גם פיזי, גם מנטלי, זה עוזר לשאוף תמיד

חחוץ כוח סבל מנטלי פיזי ומנטלי

הזכייה

כשאני שואלת את ריקי על מה נאלצה לוותר בחיים, למען התחביב התובעני הזה, היא ממחרת להשיב, "על שעות שינה. ולא הגעתי לכל משחקי הכדורגל של עילי, מה שקודם הקפדתי מאד לעשות. אבל את האימונים וההכנות אני עושה לפני שהמשפחה מתעוררת. אני עושה את זה תוך כדי העשייה השוטפת של החיים. כך שאין באמת ויתורים גדולים.

ובמה זכית, אני שואלת וריקי מפגיזה. "זכיתי לגלות את עצמי מחדש ולטובה. לקבל

הערכה מהסביבה. אני יותר אסרטיבית. יותר אומרת מה אני רוצה ופחות מסתרת. יותר מחוברת ואוהבת את הגוף שלי. זכיתי בהעצמה ובעיקר זכיתי בחברים חדשים, מקסימים".
היעד הבא מרתון ורשה, לציון 70 שנה לישראל. בהצלחה רבה לריקי ולחבריה הרצים מיחיעם ובכלל.

מצעד הדגלים בריגה

הנפילה

"מרתון ריגה התחיל כרגיל", מספרת ריקי את סיפור המרתון המופלא, "בקמ' החמישי ראיתי את גולן ואת אישתו של בן זוגי לריצה עומדים על הגשר ופניתי לכיוון גולן לתת לו חיבוק. חשבתי שגם בן זוגי לריצה יעשה זאת, אבל הוא לא עשה. נתקלתי בו והשתטחתי. קמתי מיד וגולן צעק את בסדר את יכולה להמשיך והמשכתי באותו קצב.

בקמ' ה - 27 התחלתי להרגיש את הכאבים וההתכווציות. ברך אחת היתה מרוסקת נוסף לכל התחיל להיות חם מאד. התחלתי להוריד קצב. בקמ' ה 38 אמרתי זהו, אני מפסיקה. הראש נותן פקודות והגוף לא מקבל אותן. אבל אמרתי לא, אני לא עוצרת פה. אין לי פלאפון וגולן לא ימצא אותי ואין מצב. אז ראיתי את גולן מרחוק ואמרתי, אני ממשיכה. בן הזוג שלי ממש משך אותי והמשכתי לרוץ עד הסוף, למרות התחושה שאני כאילו לא שולטת בגוף והכל כואב לי מהצוואר ומטה. כשהגעתי לקו הסיום אפילו הצלחתי להוציא מהפאוץ את דגל ישראל ולהתעטף בו וזה היה הרגע שהרגשתי שסיימתי. שעמדתי בזה. מאיפה יש כוחות?" היא שואלת ומיד משיבה, "אין לי מושג. לא מובן. לא הגיוני. זה רק הכוח המנטלי. יש לך שני קולות בראש. אחד אומר, כלום לא יקרה, אפשר לעצור. והשני אומר, אם הגעת עד פה לא תסיימי? אין מצב. בסך הכל", היא מסכמת, "אפילו עשיתי תוצאה שהרבה, בלי ליפול באמצע, היו רוצים להשיג. אני לא גאה בתוצאה הזו, אפילו לא אומרת אותה. אבל אני גאה בזה שסיימתי ושלא התיאשתי ושאני ממשיכה לרוץ".

עשיתי זאת!

כתיבת קורות חיים

מאת: יאיר ארגמן
שלא מכבר מלאו לו 90 שנה

הקדמה:

בשיעור ספרות ביהל, בהנחיית גילה חמל מכברי, קראנו שיר של ויסלבה שימבורסקה, כלת פרס נובל. שם השיר "כתיבת קורות חיים" והוא מתחיל כך: מה נחוץ?

נחוץ לכתוב בקשה

ולצרף לה קורות חיים...

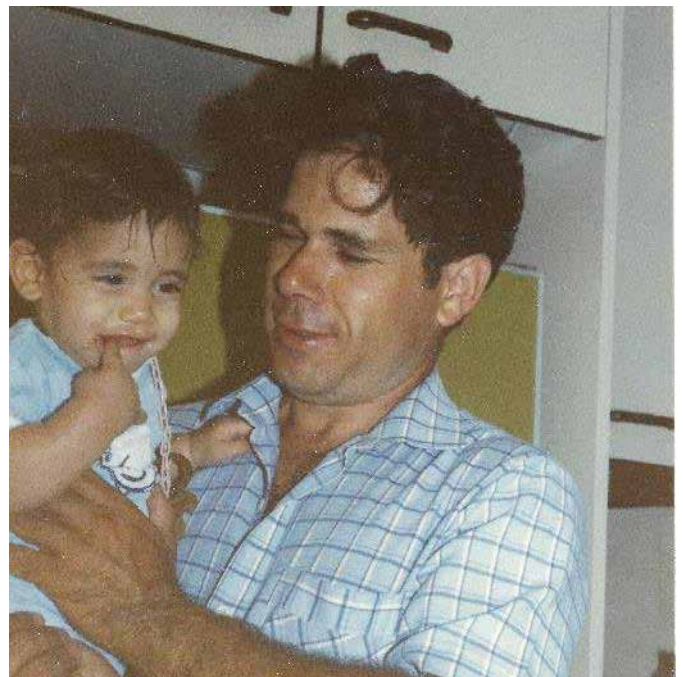
גילה הציעה לנו לכתוב קורות חיים ואני כמובן, נענית.

יאיר ורבקה בימים טובים

כי תבוא ליחיעם ותחפש את יאיר, ישאלוך, איזה יאיר, הקשיש או הצעיר? וכשתאמר הוא כבר זקן, בן תשעים, יראו לך את ביתו, קטן, לא מרשים. לא תואר לו ולא הדר, מעט מבולגן, לא מסודר. תראה לידו ארז שגיא ובוסתן קטן וחינני, עם גינה קטנה, פרחונית עץ ענק של אגוזי פקאן, ולידו שיח רימון קטנטן, צמחים נאים משגשגים, מול יופים כולם מתענגים. תיגש אל הדלת עם הפעמון, תראה במרפסת עיתון על עיתון. תצלצל ותשמע: "אפשר להיכנס" ואתה לביתו תבוא, תתכנס.

תראה למולך את יאיר האיש, איש סקרן הוא, כלל לא אדיש. על ראשו קרחת די גדולה, והוא יספר לך על עצמו במידה. שמי יאיר. יליד חיפה העיר, הייתי חניך ב'השומר הצעיר'. הגענו ליחיעם לפני שבעים שנה, חלוצים צעירים, מלאי אמונה. אני איש נמרץ. נוח. לפעמים עצבני. לעיתים זועם, אך נרגע, סלחני. רגשן, בישן, תאב דעת. צמחוני, מת על סלט. כל חיי הנני עובד אדמה, עבודה קשה, מרתקת ומדהימה. נהייתי מומחה להרכבת הדרים, מימיי הצעירים ועד הבוגרים. התחתנתי עם רבקה, מקיבוץ סער והיא עלתה אלי לכאן, לקיבוץ שבהר.

אהוד (ז"ל)

שחר (עם רבין)

נולדו לנו שניים, בנינו הבוגרים, שבכל מעשיהם תמיד מצטיינים. אהוד ושחר מסיירת מטכ"ל ועליהם לא אפרט וזה בגלל שרוב מעשיהם אינם לפרסום, המידע עליהם הוא לגמרי חסום. שתי בנות לנו, אחת ואחת. כל אחת מהן משהו מיוחד. שתיהן יפות וחמודות, לשתיהן הרבה כישרונות. דפנה אמנית ומדריכת יוגה בפעילותה ובחייה משרה את הרוגע. לירון היא חוקרת בגנטיקה. תמיד היתה ילדה מבריקה. אם המשפחה, רעייתי רבקה, כבר שנים חולה במחלה ארוה. אישה שהיה לה זיכרון מפליא ויש בה גם משהו כל כך אצילי. היתה המורה הראשונה, מורה אהובה. אהבה את הטבע, תמיד ענווה. ידעה להיות קפדנית, תמיד שלוה. המחלה את כל יכולותיה לגמרי מחקה. האהבה בינינו נשארה עמוקה.

נשארתי יחידי, אני בביתי. בניי ובנותיי אינם איתי. בכורי אהוד, אודי שלנו, הוא טמון בקבר, איננו איתנו. היה ראש למשפחה, משפחה גדולה. נשארה מרים, אלמנה למופת, הכוח איתה, אינננו פוחת. שחר עלה ועלה בדרגות, טיפס והגיע עדי פסגות. דפנה התקשרה לבחור, שמו אייל. איש חמד נפלא, בו הרבה פוטנציאל. לירון "הקטנה", היא אשת חייל, מתגוררת עם משפחתה בבירה ירושלים. התחתנה עם מיכאל, שהוא אדריכל וגם היא מטפסת ועולה אל על. אני נשארתי ביחיעם, סבא רבא אחד. ממשפחת ארגמן, אני בלבד. יחד עם האילנות ותולי החתולה, מקווה להמשיך בלי שום מחלה. הנה כי כן, בפני כולם אצהיר: שאני לא אחר ושמי הוא יאיר.

דפנה עם 2 מילדיה

לירון

יאיר מדריך את ילדי הגן

Mi querida Hermana (אחותי היקרה)

שנים רבות לא ידעה יעל מה עלה בגורל אחותה הקטנה, שהיתה בת 3 כשעלתה יעל ארצה. בפעם האחרונה שהתראו היה זה כאן ביחייעם, כשבאו פעם אחת ויחידה, ההורים עם האחות לביקור משפחתי. מיד לאחר מכן נעלמה האחות בתהום הנשייה, לא היתה רשומה בשום מקום ולא נודע דבר על מקום הימצאה. לפני כארבע שנים, בסיוע הילדים, נוצר קשר באמצעות הפייסבוק וההמשך הוא סיפור עתיר דמעות וריגושים

מקור המשפחה של יעל בסוריה, דמשק. "אבא שלי", מספרת יעל, "התייתם מאמו בגיל צעיר מאד. אביו נישא מחדש, אבל האם החורגת היתה אכן כמו בסיפורים והיה לו מאד קשה. לכן בגיל 14 נסע לבד לארגנטינה, עם הבטחה שיקבל לאישה את הבת הבכורה של משפחת דודים. נאמר לו כשני סע, שהוא יוכל להתחתן איתה רק כאשר ימצא עבודה ויבנה בית. כשהסתדר בארגנטינה וחזר לקחת את כלתו המובטחת, התברר לו שהיא כבר נשואה והוא לקח את אחותה. זו אמא שלי. בשנות ה-30 הם הגיעו ביחד לארגנטינה. נולדו להם 3 ילדים. אחי אני ואחותי, שנולדה כשהייתי כבר בת 14."

מכתבים מחתרתיים

"כשהחמיר מצב היהודים בסוריה ואחיו של אבא וכל המי שפחה עלו לארץ, אי אפשר היה לשלוח מכתבים מסוריה לארץ. סבא, שנותר בסוריה, היה שולח מכתבים אל אבא בארגנטינה, גם עבור בנו ונכדיו שעלו בינתיים לישראל. אבא היה מעביר את המכתבים לארץ, הם היו שולחים לו בחזרה מכתבים לארגנטינה עבור סבא והוא היה מעביר לו אותם לסוריה. כך נשמר הקשר בין כולם."

העלייה לארץ

"אני הייתי בתנועת השומר הצעיר והתכוונתי לעלות לארץ. ההורים שלי קיבלו מאד קשה את השתתפותי בתנועה, זה היה קשה לי וקשה להם ואבא התחיל לדבר על הצורך לחתן אותי. שליח התנועה, שראה את הקשיים האלה, בא אל הורי וביקש את רשותם לשלוח אותי לישראל כבר בגיל 17, עם גרעין שקדם לגרעין שלי. ההורים כמובן התנגדו, ואז השליח אמר להם שיש לי חבר יהודי בישראל, שרוצה להתחתן איתי. ברגע שאבא שמע את זה, הוא אישר את עלייתי. כך יצא שעליתי בגיל 17, עם גרעין בוגר והגעתי לקיבוץ סער. אני, מדגישה יעל, "באתי לכאן מאידאולוגיה ואני עדיין פה מאידאולוגיה. כשעזבתי את הבית, נשאר עם הורי אחי הגדול ואחותי הקטנה שהיתה אז בת 3."

איפה אחותי

"כשאחותי היתה בת 17, הקיבוץ שילם לה ולהורי טיסה ארצה, שיבואו לבקר אותנו. כשהם חזרו לארגנטינה התחתנה אחותי עם בחור לא יהודי ונולדו להם שני ילדים. בשלב

כלשהו היא עזבה את בעלה והלכה עם שני ילדיה עם גבר אחר. במשך כמה שנים לא היה איתה כל קשר, עד שחזרה שוב לביתו של אחי, עם עוד ילד, כלומר 3 ילדים. יצרה קשר עם עוד גבר ונעלמה שוב למשך מספר שנים. כשחזרה שוב, מוכה וסובלת, אבא התכחש אליה, אבל נתן לאחי כסף שישכור לה דירה וידאג לה ולארבעת ילדיה לאוכל כל שבוע.

אבל הגבר שממנו ברח, מצא אותה והכריח אותה להסתלק איתו ושוב היא נעלמה למשך שנים. לא ידענו עליה דבר. עם הזמן אבא נפטר וצריך היה להכניס את אמא לבית אבות. אני נסעתי לארגנטינה, כדי לעשות זאת יחד עם אחי. ניסינו בכל דרך למצוא את אחותי ולא הצלחנו.

כך היה עד שהבן הגדול שלה יצא מהבית בגיל 14, הלך לעבוד, שכר דירה והוציא את אמו ואחיו מאותה שכונה. הוא נשבע שהוא ואחיו לא ימשיכו באותם חיים עלובים של עוני אלימות ובערות וכך היה. אחותי התחילה לעבוד ולדאוג לחי נוכם של הילדים. אבל אנחנו לא ידענו דבר.

בדיעבד הסתבר לנו שהיא היתה באה בגניבה לבקר את אמא בבית אבות.

עוד נודע

לנו שהם חיו בשכונת העוני העלובה ביותר בארגנטינה."

תודה למרק צוקרברג

"אני", ממשיכה יעל בסיפורה, "ניסיתי כל השנים מכאן מישראל, למצוא אותה ולא הצלחתי. אף אחד לא ידע עליה

כלום והיא לא היתה רשומה בשום מקום. כנראה שמתישוה גם היא התחילה לחפש אותי, מה שלדבריה, כשנפגשנו, היא ניסתה כל הזמן. כשהבינה בת אחותי, שכבר היתה בוגרת, נשואה ואמא לילדה, שאמה מחפשת אותי, היא אמרה לה בואי נחפש בפייסבוק. לפני כארבע שנים, אנחנו יושבים בבית ופתאם מיטל אומרת אמא בואי תראי, יש פה תמונה של סבתא (אמא של יעל), וכתוב פטריסיה (שמה של האחות) אינדיבו (שם המשפחה). אני, מספרת יעל, "השתוללתי, צעקתי, בכיתי. לקח לנו זמן מה להצליח ליצור איתה קשר טלפוני, שנמשך מאז כמעט מידי יום."

סבא ואלי כהן

"סבא, שלי", מספרת יעל, "חכם ניסים הכהן אינדיבו, היה הרב הראשי של קהילת יהודי דמשק, במשך 50 שנה והיה בקשר הדוק וטוב עם הממשלה, כאיש הדת המייצג את היהודים.

לאחר שנתפס אלי כהן בדמשק, סבא ליווה אותו והיה דואג לתפילתו תיו של אלי כהן. הוא קיבל מאלי כהן מכתב כדי שיעבירו לנדיה, אישתו, פה בארץ. לקח לו הרבה זמן להעביר את המכתב. לפני שהובל אלי כהן לגרדום, התפלל איתו סבא, ליווה אותו אל התליה ונכח בתלייתו של אלי כהן. הוא סיפר כי פגש אדם שבור, ועם זאת אדם נחוש שביקש להודיע לבני משפחתו שמילא את חובתו עד תומה ונשאר נאמן לעמו ולארץ צו. זמן קצר לאחר מכן, מת סבא משברון לב".

לא שופטת, רק מאושרת

"מאד רציתי שהיא תבוא לארץ", אומרת יעל "וזה לא הסתייע. ריקרדו חלה ואחר כך נפטר. אחותי פחדה מאד מהטיסה ולא רצתה לבוא ואז אייל הציע שניסע שלושתנו, אייל, מיטל ואני. נסענו לחודש ימים. כעשרה ימים טיילנו ויתר הזמן היינו במפגש משפחתי בלתי פוסק ומרגש מאין כמותו. פתאום נוצר קשר גם בין הילדים של אחי, שנפטר כבר, והילדים של אחותי, שלא ראו אלה את אלה, מאז שהיו ילדים קטנים ולא ידעו כלום האחד על השני. היו שם הרבה חיבוקים והרבה דמעות והתרגשות בלתי פוסקת. היום", מדווחת יעל, "הם חיים בסדר. אמנם מהיד אל הפה. עובדים מאד קשה. אבל חיים בטוב. ואחותי הגיעה לשלווה כלשהי. המטרה הבאה היא להביא אותה הנה לביקור, עם בתה ונכדיה, כנראה בדצמבר. אני לא שופטת אותה", מסכמת יעל את סיפורה, "אני רק שמחה, שפגשתי אותה, שמצאתי אותה. ושהבן שלה היה כל כך נחוש וחזק והצליח ליצור מציאות אחרת עבור המשפחה".

מתי? ביום ג', 4.7, בשעה 19:00 איפה? על הדשא מתחת לפאב.
מה בתוכנית? דוכני מכירה, פיקניק משפחות, סרט אל תוך הלילה.
מה צריך להביא? מחצלת, כריכים, ירקות, פירות או מה שאתם אוהבים לארוחת ערב על הדשא.

זהו... מתחילים בקטנה.
המעוניינים להקים דוכן, נא לפנות לסינטיה או לאיתמר מונצ'ק בפרטי. **להתראות!**

החופש הגדול

מילים ולחן: נעמי שמר

וקצת לקצור חציר בחופש הגדול
הכל הכל אני יכול
כי זה החופש הגדול

אבל הכי נחמד בחופש הגדול
פשוט להיות לבד בחופש הגדול
ועל חולות זהב בחופש הגדול
לשכב לי על הגב בחופש הגדול

הכל הכל אני יכול
כי זה החופש הגדול

הכל אני יכול בחופש הגדול
לצמוח ולגדול בחופש הגדול
ללבוש כינור כחול בחופש הגדול
וככה לעמול בחופש הגדול

הכל הכל אני יכול
כי זה החופש הגדול

כמעט הכל אפשר בחופש הגדול:
אולי ניסע לכפר בחופש הגדול
לרוץ שם בקציר בחופש הגדול

קיץ נעים וחופשה מהנה לכל ילדי יחיעם!

חופשה בהפתעה - יולי
מרכזון שקד

החיים	רמזי	אלי	אני	יהאן	
בריכה 2.פ	יום אלוטן 2.פ	שחיטת 2.פ	חורף-חלמין 2.פ	אומנת בטיב 2.פ	ממת אלוטן
בריכה 2.פ	יום קיבוץ 2.פ	גינת תולעים 2.פ	חורף-חלמין 2.פ	שחקי חורף ועוד מן ויני 2.פ	אזור אלוטן
אונה פלטיק אהב (2.פ)	בריכה 2.פ	אילוף סבא 2.פ	בריח שחמט חקילה 2.פ	אעזר בהר 2.פ	אזור חממיל
זיסן חמיה אולה אבן 2.פ	בריכה 2.פ	יום לוחם בלונד חקילה 2.פ	קפה סביר איה חממיה 2.פ	קימת ישראלי 2.פ	אזור חמיה
			2.פ	2.פ	

קיץ ישראלי - יולי

מרכזון חמר

השילוב	השילוב	השילוב	השילוב	השילוב
בריכה	הגנים הירוקים	השילוב	פיקניק	השילוב
בריכה	יום קיץ	השילוב	השילוב	השילוב
יום אהב	בריכה	השילוב	השילוב	השילוב
השילוב	בריכה	השילוב	השילוב	השילוב
השילוב	השילוב	השילוב	השילוב	השילוב

קיץ ישראלי - אוגוסט

מרכזון חמר

השילוב	השילוב	השילוב	השילוב	השילוב
השילוב	השילוב	השילוב	השילוב	השילוב
השילוב	השילוב	השילוב	השילוב	השילוב
השילוב	השילוב	השילוב	השילוב	השילוב
השילוב	השילוב	השילוב	השילוב	השילוב
השילוב	השילוב	השילוב	השילוב	השילוב
השילוב	השילוב	השילוב	השילוב	השילוב
השילוב	השילוב	השילוב	השילוב	השילוב
השילוב	השילוב	השילוב	השילוב	השילוב

נעורים יחיעים - לו"ז יולי 2017

קיץ בסימן: כן לחברות - לא לאלימות!

ראשון	שני	שלישי	רביעי	חמישי	שישי	שבת
2/7 16:00 "ארבע על המים" + תיבת ההפתעות עם שתיה קרה ועוגיות. 19:00 "המועדון שלנו" מנקים את המועדון.	3/7 המועדון סגור	4/7 18:00 "נוסעים לחברים" ערב חברתי + רחצה לילית בבריכת קיבוץ שמרת.	5/7 15:00 "קונדטוריה יחיעים" אופים עוגיות מפגש קפה 19:00 "סיפורי סבתא" מארחים את זקני השבט, סבים וסבתות לסיפורי קיבוץ.	6/7 20:30 מועדון בוגרים	7/7 14:00 "קבלת שבת ספורטיבית" מנגבים חומוס ויוצאים למשחק מחניים במגרש	8/7
מחנה סיון שמו"צ - 2-7.7 - שכבות ט"ז, ט"ח' משטרפים מדייטרי ה-5.7*						
9/7 16:00 "ארבע על המים" תיבת ההפתעות עם קרטיבים.	10/7 19:00 "פתוח על בטוח" פעילות חופשית באחריות הנוער.	11/7 17:00 "SUMMER IN THE CITY" באולינג בקריין	12/7 18:00 "ערב נערים נערות" (ט"ג) Let's talk about sex	13/7 20:30 מועדון בוגרים	14/7 14:00 "קבלת שבת חלה" אופים חלות, מנגבים חומוס, מחלקים ומברכים.	15/7
16/7 12:00 "יום תל אביב" משחק משימות בתל אביב + מרתון סטנד אפ (ז'ט')	17/7 19:00 "פתוח על בטוח" פעילות חופשית באחריות הנוער.	18/7 14:00 "עולים צפונה" מתארחים בכפר סולד. ערב חברתי עם נעורים כפר סלד ונעורים שמרת + מדורה + פניקה.	19/7 בבוקר קייאקים בצהריים מסעדה מזרחית	20/7 20:30 מועדון בוגרים	21/7 סמינר מד"אצ"פ שמו"צ - 21-29.7 - ט' בשביל ישראל - 20-24.7 - י' פרויקט סניצנות - 21-28.7 - יא'	
23/7 18:00 "תרחישא" שושי וגלדה	24/7	25/7 19:00 "טובים השניים" עם שכבת ז' (הוויס) החדשה - משחק הדגל.	26/7 16:00 "ארבע על המים" + תיבת ההפתעות	27/7 20:30 מועדון בוגרים	28/7 14:00 קבלת שבת אליפות חומוס פינג פונג וסנוקר.	29/7
בשביל ישראל - 20-24.7 - י'						
פרויקט סניצנות - 21-28.7 - יא'						
30/7 14:00 "רכבת השדים" לונה פארק תל אביב (ז'ט')	31/7 17:00 ארגון המועדון 19:00 "חברים 2" מארחים את שמרת לארוחת ערב וערב חברתי					

לו"ז אוגוסט

ראשון	שני	שלישי	רביעי	חמישי	שישי	שבת
6/8 16:00 "ארבע על המים" תיבת ההפתעות	7/8 19:00 ערב חברתי: "על בנים ועל בנות"	8/8 15:00 מועדון סגור	9/8 00:00 לילה לבן: "שבילים - טיול זריחה" (ז'ט)	10/8 20:30 מועדון בוגרים	11/8 14:00 "קבלת שבת קבלה" חומוס עם השכבה החדשה + טקס קבלה	12/8
13/8 16:00 "ארבע על המים" תיבת ההפתעות	14/8 16:00 "על בנים ועל בנות" הפעילות עליכם!!!	15/8	16/8 8:00 "אקווא כיף בכינרת" מסיבת סיום הקיץ	17/8 19:00 "מועדון של כולם" מנקים ומארגנים את המועדון לאכזב של מחר (בוגרים + צעירים)	18/8 14:00 "קבלת שבת הורים" חומוס עם ההורים. ומסיבת סיום שנה.	19/8
20/8 חופש מ	21/8 חופש מהחופש	22/8 חופש מהחופש	23/8 חופש מהחופש	24/8 חופש מהחופש	25/8 חופש מהחופש	26/8 חופש מהחופש
27/8 חופש מהחופש	28/8 חופש מהחופש	29/8 מעגל סיום קיץ מדרכי הנוער	30/8 חופש מהחופש	31/8 חופש מהחופש		